

LXXXI. SEDNICA
ZAKONODAVNOG ODBORA

NARODNE SKUPŠTINE

KRALJEVINE

SRBA, HRBATA I SLOVENACA

držana 16. septembra 1922. godine u Beogradu.

Predsedavao Predsednik **Miša Trifunović**.

Sekretar **Dr. Pavle Čubrović**.

Prisutan g. Ministar Finansija.

Početak u 9 časova i 45 minuta pre podne.

Predsednik Miša Trifunović: Otvaram 81. sednicu zakonodavnog Odbora.

Molim g. sekretara da izvoli pročitati zapisnik prošle sednice.

Sekretar dr. Pavle Čubrović: Pročita zapisnik 80. sednice.

Predsednik Miša Trifunović: Ima li ko kakvu primedbu na protokol? (Nema) Primedbe nema. Objavljujem, da je protokol primljen.

Gospodo, za današnju sednicu mi nemamo ništa na dnevnome redu i kao što znate mi smo ovu sednicu sazvali zbog toga da čujemo od nadležnoga ministra izjavu u ime vlade povodom podnetih zakonskih predloga, koji se nalaze pred Zakonodavnim Odborom: zakonski predlog o činovnicima građanskog reda i zakonski predlog o neposrednoj porezi. Ja molim g. Ministra Finansija, da uzme reč u tome smislu.

Ministar Finansija dr. Kosta Kumanudi:

Gospodo, zakon o neposrednoj porezi upućen je od strane Ministarstva Finansija Narodnoj Skupštini pri kraju skupštinske letošnje sesije. Narodna Skupština na jednoj od svojih poslednjih sednica donela je odluku da taj zakon uputi Zakonodavnom Odboru na osnovu čl. 133. Ustava da se po kratkom postupku pretrese. Prema tome ja držim, govoreći načelno pre svega o nadležnosti Zakonodavnog Odbora, da je ovo pitanje već definitivno prečišćeno i da sam Zak. Odbor ne bi mogao odluku skupštinsku da izmeni. Ja smatram, da u njegovu nadležnost ne spada kad mu je jedan zakon već upućen, da odlučuje, da li to spada u njegovu nadležnost ili ne. Prema tome sa formalnog gledišta, je držim da je ovo pitanje skinuto sa dnevnoga reda i da Zak. Odbor ne bi mogao da se odrekne da o ovome zakonskom predlogu rešava.

Ali i kada ne bi postojao taj razlog, koji se tiče prava Zak. Odbora i njegove nadležnosti, ovaj zakon je takav po svojoj sadržini, da on nesumnjivo spada medju one zakone o kojima govori čl. 133. Ustava.

Ovaj zakonski predlog koji se nalazi pred nama nije ništa drugo nego ponavljanje one materije, koja se nalazi rasturena u nekoliko zakonodavstava, koji se nalaze u našoj državi koje je ona nasledila od Kraljevine Srbije, a nešto od Austro-Ugarske. Nesumnjivo je, gospodo, da je ovo jedan od onih zakona što imaju da izjednače zakonodavne materije o kojima ovaj zakon govori. Ako samo, gospodo, prelistate ovaj zakon o neposrednom porezu, vi ćete se uveriti da se u njemu govori o istim oblicima o kojima govore pojedini zakoni u našoj Kraljevini. Ovaj zakonski predlog dakle nije ništa drugo nego iz po-

sebni zakona izvučeno ono što se smatra da je u njima najbolje i da je sve to povezano u jedan zakon koji ima te raznolike materije da izjednači. Zaključak iz toga sleduje da mi imamo pred sobom jedan zakon o kome ne može biti diskusije u načelu da li on služi izjednačenju zakonodavstva ili ne, jer kao što rekoh to je reprodukcija pojedinih zakonodavstava koja postoje u cilju da se dodje do jednoga opšteg zakona o neposrednom porezu.

Iz tih razloga pre svega što smatram da načelno Zakonodavni Odbor ne može više da odbije nadležnost pretresanja ovoga zakona koji je propisala Narodna Skupština i drugo što smatram da sam zakon po svojoj materiji jeste jedan od onih zakona koji potpada po čl. 133. Ustava pod nadležnost Zakonodavnog Odbora, ja molim Zak. Odbor, da ovaj zakon o neposrednom porezu uzme u pretres. Razume se po sebi kao što to Poslovnik predviđa, ako Zak. Odbor smatra da treba da traži mišljenje Finansijskog Odbora, ja mislim, da bi to mišljenje korisno poslužilo diskusiji, koja bi se posle toga vodila. Ako se Zak. Odbor slaže s time, pre nego što sam udje u pretresanje ovoga predloga, on može ovaj zakonski predlog, o neposrednom porezu da uputi Finansijskom Odboru na mišljenje.

Predsednik Miša Trifunović: Ima reč g. Voja Lazić.

Voja Lazić: Gospodo, ja smatram da predlog zakona o neposrednom porezu ne treba da bude rešavan u Zak. Odboru i ne treba u Nar. Skupštini da se izglasa po kratkom postupku. Jer na taj način jedan vrlo važan zakon doneće se bez učesća tako reći širega foruma kao što je Nar. Skupština. U Nar. Skupštini narodni poslanici neće moći da se izjasne o pojedinim odredbama ovoga zakona, nego će morati klot da glasaju za i protiv bez prava na diskusiju. Ovaj zakonski predlog o neposrednim porezima zaseca duboko u interese naroda i zemlje i baš za to što duboko zaseca u interese i države i pojedinaca, treba da bude sve-trano i-pitan, treba da bude u Narodnoj Skupštini dobro pretresen i treba da se dade mogućnosti svima narodnim poslanicima da se o tome zakonu slobodno izjasne.

Na ovaj način ako mi budemo rešavali ovaj zakon u Zak. Odboru, mi ćemo lišiti pojedine poslanike njihovoga prava i njihove dužnosti. Narodni poslanici imaju i prava i dužnost da sudeluju u donešenju ovoga zakona. Jer može nastupiti slučaj da će pojedini poslanici bilo oni koji pripadaju grupama, bilo oni koji ne pripadaju grupama primiti punu odgovornost članova Zak. Odbora bez njihovoga sudelovanja, i kazaće: to je delo njih nekoliko ljudi, oni su ga pretresali, oni su ga usvojili, mi nismo imali mogućnosti u Skupštini da se o njemu izjasnimo, nego smo morali da glasamo za ili protiv. Ja mislim da zbog toga vlada ne treba da ide tim putem i ako ima po Ustavu oslonca za to da to pravo iskoristi. Ona treba u ovom pitanju da bude malo više demokratskog načela, a ne

da bude sasvim tako reći u jednom skućenom okviru, i da na taj način proturi jedan zakon može biti preko volje većine skupštinske. Zbog toga ja mislim da Zak. Odbor treba da donese odluku i da ovaj zakonski projekat vrati Nar. Skupštini s tim da Nar. Skupština ili ovaj zakon uputi Finansijskom Odboru na procenu, ili da Nar. Skupština izabere zaseban odbor za proučavanje ovoga predloga s tim da posle može slobodno diskutovati u Skupštini, te da se dade mogućnost da svi poslanici mogu iskazati svoje mišljenje po njemu. To je potrebno i zbog toga što mi imamo razne poreske sisteme u raznim krajevima, i može da se desi to da jedan uži kvorum ljudi, kao što je Zak. Odbor, neće moći da udje u sve dosadašnje postojeće zakonske odredbe i neće moći da proceni u opšte pojedine krajeve kao što bi mogli poslanici u plenumu u Skupštini da učine. Zato je moj predlog da se ovaj zakonski projekat ne uzme u pretres, nego da se sa jednim pismom vrati Predsedniku Narodne Skupštine s molbom da ga uzme u postupak Nar. Skupština.

Predsednik Miša Trifunović: Ima reč g. Ministar Finansijska.

Ministar Finansijska Dr. K. Kumanudi: Gospodo, vlada ne može da ne ide ovim putem. Njoj nije ostavljeno da bira hoće li uputiti ovaj zakonski predlog Zakonodavnom Odboru ili kom drugom odboru. Jer čl. 133. Ustava izrično nalaze da svi zakonski predlozi koji imaju za predmet izjednačenje zakonodavstva upućuju se preko Predsednika Narodne Skupštine Zakonodavnom Odboru. Prema tome kad bi vlada i usvojila razloge celishodnosti koje je pomenio g. Lazić i koji mogu biti opravdani, ona je ipak vezana zakonskom odredbom da ovaj zakon ide pred Zakonodavni Odbor. Prema tome kritika g. Voja Lazića jeste kritika čl. 133. Ustava. Moglo bi se postupiti po mišljenju g. Lazića samo tako ako bi se ovaj član Ustava izmenio. Drukčije vlada ne može postupiti kad je Ustav ne podržava. Kao što sam i u ovom prvom govoru naglasio nesumnjivo je da je ovaj zakon jedan od onih zakona koji služe izjednačenju sadašnjeg zakonodavstva. Prema tome nikakav drugi postupak ne može se primiti nego ovaj kako je u ovom slučaju postupljeno.

Predsednik Miša Trifunović: Ima reč g. d-r Čubrović.

D-r Pavle Čubrović: Gospodo, ja bih želeo da skrenem pažnju na jednu stvar. Mi smo pred Zakonom o neposrednom porezu. Medjutim ovaj zakon, kao što je primetio g. Ministar Finansijska i kao što smo opazili svi, ne uzima u obzir jednu skalnu prema principu proporcionalne poreze. On je tu skalnu predvideo u jednom drugom obimu koji ne odgovara tome principu.

Medjutim ako budemo proveli zakon o neposrednoj porezi, on treba da bude u saglasnosti sa Ustavom. Prema tome sadašnji zakon koji ne bi sproveo progresivnu porezu bio bi protivan Ustavu, i sada je pitanje da li bismo smeli uzeti ovakvu odgovornost na sebe. Po mom mišljenju to mi ne bismo smeli učiniti, jer bismo i suviše bili nekompetentni, jer Narodna Skupština treba da da svoje kompetentno mišljenje o njemu. Sem toga, ovaj zakon tangira interese pojedinih slojeva, i ako on ne prodje kroz Narodnu Skupštinu, on nema sankcije ni one važnosti koju treba da ima. Porez nije tako laka stvar. Njegove su funkcije vrlo teške. I kad mi sve te teškoće uzmemo u obzir i dovedemo u vezu sad njegovu primenu, ja mislim da bi mnogo bolje bilo da se celo ovo pitanje prenese na Narodnu Skupštinu koja je najkompetentnija da pretresa. Ja bih zato molio da se to prenese na Narodnu Skupštinu.

Predsednik Miša Trifunović: Ima reč g. Popović.

Pomoćnik Min. Finansijska d-r Svetislav Popović: Ja mislim, da je ocena, koju je dao g. poslanik Čubrović ovom zakonskom predlogu netačna, i naposljetku sam zakonski predlog kao što i sam Ustav najbolje obaraju organizaciju koju je izneo g. poslanik.

Ja neću da pokrenem diskusiju po tom pitanju sada nego istom onda, kada taj sam predlog dodje na raspravu.

G. Čubrović nalazi, da bi bila teška odgovornost za Zakonodavni Odbor i da ne bi bilo dovoljno autoriteta za ovaj zakon, ako se on ne bi rešio kroz Narodnu Skupštinu, t. j. ako bi se rešio mimoizlaženjem čl. 133. Ustava. To ne stoji. Zakonodavni Odbor je jedan vrlo odličan odbor Narodne Skupštine, u kojem se raspravljaju zakonski predlozi pred licem javnosti. Sednice Zakonodavnog Odbora potpuno su javne. Sve partije sudeluju u radu Zakonodavnog Odbora, sve one partije koje sudeluju i u skupštinskom radu i svaka partija ima mogućnosti da iznese sve razloge za i protiv zakonskog projekta i da iznese svoje gledište, pa da takodje obavesti i javnost o svojem gledištu, tako da bi javnost mogla oceniti ovaj rad koji se ima izvršiti.

Nije ni to potrebno što misli narodni poslanik g. Voja Lazić, da treba da svaki pojedini poslanik dade svoje objašnjenje u detalju o ovom predlogu. Svaki će se poslanik izjasniti onda, kad se bude o tom predlogu glasalo u Narodnoj Skupštini, a Zakonodavni Odbor po svojem sastavu daje mogućnosti svakom članu Narodne Skupštine odnosno svakom članu svake partije da iznese svoje poglede. S toga nije nužno za dobar rad, da se svi pojedini poslanici izjasne i da kažu svoje mišljenje o ovom predlogu. (Glas: A parlamentarizam?) Parlamentarizam ne vodi računa o svakom pojedinom poslaniku, nego o radu Narodne Skupštine.

Nemojte, gospodo, pustiti iz vida, da stojimo pred jednim predlogom koji nije teoretske važnosti, nego je od eminentne važnosti za naš privredni život, pa s toga nemojte pustiti iz vida, da mi ne možemo ovaj predlog raspravljati po jednoj proceduri, koja bi u nedogled odvušla odmerivanje poreza. S toga je životna potreba da i ovaj zakonski predlog svršimo po onom postupku, koji će omogućiti da se naše privredne prilike što pre saniraju. Svaki rad da se zavuče ovaj predlog mora imati tu posledicu da se zavuče i saniranje naših privrednih prilika u zemlji.

Ja s toga molim Zakonodavni Odbor, da postupi u smislu svoga Poslovnika i u smislu Poslovnika Narodne Skupštine, da pristupi izboru pododboru pa tek onda, ako bi pododbor našao i ocenio, da je ovo materijal koji ne spada u rad ovoga Zakonodavnog Odbora, onda bi se po ovom pitanju moglo diskutovati.

Medjutim odredba Poslovnika je imperativne naravi i ona kaže, kad vlada zakonski predlog podnese, da je Predsedništvo dužno o tome isvestiti Narodnu Skupštinu, a Narodna Skupština ima predlog uputiti onome stalnom odboru, u čiju struku spada, ili drugom odboru, koji se izabere, koji će odbor onda podneti svoj izveštaj, Narodna Skupština ne može doneti nikakovo rešenje, dok ne sasluša mišljenje onoga Odbora kome je poveren taj zakonski predlog da ga prouči. Odredbe Poslovnika koje važe za Narodnu Skupštinu imaju se primeniti i za rad

Zakonodavnog Odbora. Po Poslovniku Skupština može odlučiti, da se radi proučavanja stanovitog zakonskog predloga izabere jedan naročiti Odbor. To je imperativna odredba Poslovnika, pa se ta odredba ima primeniti i za Zakonodavni Odbor. S toga ja molim Zakonodavni Odbor, da pristupi izboru toga pododboru. U samom pododboru neće biti prigovora tome da se diskusija vodi o zakonskom predlogu punom preciznošću i punom tačnošću, kako to sama stvar iziskuje, pa će onda biti prilike da se obavesti Skupština a isto tako i naša javnost.

Predsednik M. Trifunović: Ima reč g. Anton Sušnik.

Anton Sušnik: Gospodo, ja se ne mogu sležiti sa mišljenjem g. Ministra Finansija i njegovog g. pomoćnika da je Zak. Odbor dužan da raspravlja o ovom zakonskom projektu o neposrednim porezima. Ja sam već napomenuo da smo mi imali takvih slučajeva, u kojima je Zak. Odbor o jednome zakonskom projektu, koji mu je bio upućen preko Predsedništva Nar. Skupštine, odgovorio da on nije kompetentan za rešenje toga projekta. U istini, moram to priznati, da je prvo pododbor Zak. Odbora izneo o tome svoje mišljenje, kao što je izvolio napomenuti pomoćnik g. Ministra Finansija. Ali ako sekcija Zak. Odbora ima to pravo mislim da nesumnjivo to pravo ima i Zak. Odbor.

Dalje, mišljenja sam da ovaj Zakonski projekat o neposrednim porezima spada pred Nar. Skupštinu, pred plenum Nar. Skupštine, i pred finansijski odbor iz ovih razloga. U istini radi se ovde o većini poreza koji postoje u pojedinim pokrajinama i prema tome, ma da još nisam imao prilike da pročitam ovaj projekat, svakako se ovde radi o tome da se ove poreze izjednače. Ali ima još nešto po čemu mi ne bi bili kompetentni da rešavamo o ovome zakonu. Ovde se predviđa jedan porez koji u pojedinim pokrajinama za sada ne postoji i koji bi za te pokrajine bio sasvim nov. To je porez na imovinu. I kad se radi o tome da se narod optereti jednim novim teretom mi, gospodo, treba da budemo vrlo oprezni. Porez na imovinu to je, po mome mišljenju, neka imovinska inkvizicija i nekakav predznak za budućnost da bi vlada u svoje vreme mogla podneti nov zakon o oduzimanju imovine — ono što se je već desilo u drugim državama. I kad se već radi o tome da se stvaraju nove poreze onda o toj stvari treba vrlo dobro razmisliti i proučiti detaljno sve momente toga pitanja. Moramo biti na oprezu da ne opteretimo opet ove staleže koji moraju i danas da nose najviše i najveće tarete. A to je stalež kmetijski — seljački. Ja sam uveren da bi ovaj novi teret na imovinu mogao mnogo uzrujati naš seljački stalež zbog toga, jer već sada, gospodo, uveravam vas već sada je tolika oskudica novca u narodu i tolika težina postojećih tereta kod seljaka da naši seljaci već sada moraju da uzimaju zajam da bi mogli platiti dohodarinu i druge poreze. I kad se radi o novim porezima o ovim daljnim porezima kao što su neposredni porezi onda treba misliti na to da ovi neposredni porezi mnogo više opterećuju narod nego posredni porezi. Istina je da vlada ima mnogo veće sigurnosti u neposrednim porezima nego li u posrednim. Ali je tako isto tačno da narod mnogo teže plaća neposredne poreze nego posredne, jer je to nešto stalno što mu uvek dodje baš u nepravo vreme.

I ja mislim da zbog toga Zak. Odbor treba da zaključuje da se ovaj projekat o neposrednoj porezi uputi

Fin. Odboru koji je po mome mišljenju jedino kompetentan da raspravlja o zakonima finansijske prirode.

Još nešto valja napomenuti a to je: da treba da gledamo da ne preuravimo sa ovim zakonom. Mi istina imamo definitivno uređenu našu državu, imamo Ustav, ali on još nije sproveden u život. Mi znamo da se na sve strane traži promena Ustava i da bi moglo doći, i ja sam uveren da će doći, do toga i da će doći do veće samostalnosti pojedinih pokrajina kao i do autonomija. Tada ćemo imati i pokrajinske sabore i pokrajinski sabori imaće prava da govore i da rešavaju o novim teretima i porezima. I zbog toga ja sam mišljenja da ovaj zakonski projekat treba vratiti pred Nar. Skupštinu da o njemu i o ustanovljenju novih poreza da svoje mišljenje Finansijski Odbor pa zatim da se rešava u Nar. Skupštini.

Predsednik M. Trifunović: Ima reč g. Kurbegović.

F. Kurbegović: Dozvolite mi, gospodo, da ukratko obrazložim svoje gledište o ovome pitanju. Sva je zabuna i nesreća u čl. 133 Ustava. Taj je član tako široku vlast dao Zak. Odboru da nas dovodi više puta u nepriliku (Čuje se: Da ga promenimo!) Nećemo ga menjati (Smeh).

Medjutim ako mi uzmemo na um koliko je ovaj član Ustava doneo do sada koristi i koliko smo mi uređaba i zakona pretresli pomoću ovoga člana, onda ćemo videti da od ovoga člana imamo mnogo više koristi nego eventualne štete i pogibelji koje se mogu desiti.

Član 133 je jasan da o njemu ne može biti dvojbe. Kaže se: **za izjednačenje zakonodavstva** i uprave u zemlji ustanovljava se kraći postupak. Šta to znači? Molim vas mi u našoj Kraljevini imamo 7 raznih pokrajina i 7 raznih zakonskih područja. U svima tim zakonskim područjima mi imamo zakonskih propisa i o neposrednim porezima. Ova nova zakonska osnova hoće da sve te poreze sistematizuje, da ih izjednači, pa da u čitavoj našoj Kraljevini imamo jedan sistem neposrednih poreza. Iz toga se vidi da ova zakonska osnova ide baš zatim da zakonodavstvo o neposrednim porezima potpuno izjednači. I neopravdan je prigovor g. Sušnika da ovaj zakonski projekat ne bi trebao da pretresa Zak. Odbor zbog toga što u njemu imade i novih poreza koji u sadašnjim raznim zakonskim područjima ne postoje. Jer mi danas imamo u Bosni poreza kojih nema u Srbiji, a imamo u Vojvodini poreza kojih nema u Bosni i t. d. I baš ova zakonska osnova ide za tim da sve to svrsta u jednu pa da imamo samo jedan sistem.

Mi, gospodo, nikako ne možemo izbeći ovome članu Ustava. Potpuno je opravdano i na Ustavu temeljeno da se ova zakonska osnova uputi na rešavanje Zak. Odboru po kraćem postupku. Ima jedna stvar o kojoj se može govoriti, a to je pitanje shodnosti ili neshodnosti. Nema sumnje da je zakonska osnova o neposrednim porezima vrlo važna i ona našim građanima stavlja velike terete i obaveze na leđa. Primiti ovu odgovornost na sebe teško je, ali Zak. Odbor to mora učiniti, jer je to ustavni propis. Prigovor da nas 20 do 30 ljudi rešavamo o ovako velikom i važnom pitanju ne može opstati; jer kao što rekoh postoji ustavni propis koji nam diktuje da taj teret moramo primiti. Medjutim ono što pojedina gospoda misle da narodni poslanici treba da pretresaju ovaj projekat i dadu svoju reč o njemu to se može i na drugi način postignuti. Kada se ovaj projekat bude pretresao u Zak. Odboru i u njegovom pododboru nema sumnje da će svi poslanički klubovi preko svojih članova u Zak. Odboru iz-

neti svoje mišljenje o njemu, i taj će projekat na taj način biti temeljno proučen prema načelima pojedinih stranaka i klubova skupštinskih.

Ja stoga zastupam mišljenje g. Ministra Finansija i državnog podsekretara g. D-r Popovića da ovaj zakonski predlog spada svakako pod kratku proceduru i da mi treba da izberemo jedan uži pododbor koji će ga pretresti, a Nan. Skupštini daje se mogućnost da preko svojih klubova u tome učestvuje. Na ovaj način mi ćemo i pre doći do usvajanja ove zakonske os. ove, jer klubovi će rešiti da li ga primaju ili ne primaju, pa ako ga neprime on će propasti u Zak. odboru. Međutim ako bi se ovaj projekat izneo na rešavanje pred plenum Nar. Skupštine ja sam uveren da bi on lako mogao propasti s obzirom na to da u Skupštini često puta o ovim stvarima prevladuje demagogija i onda bi kao što rekoh ceo ovaj projekat lako mogao propasti. Međutim mnogo je bolje i po državne interese korisnije staviti u pogibelj nas 42 člana Zak. Odbora nego li dozvoliti da zbog kakvih demagoških ili drugih razloga ovaj zakonski projekat propadne. (Odobranje).

Predsednik M. Trifunović: Ima reč g. Đuričić.

Marko Đuričić: Gospodo, meni se čini da ova diskusija ne odgovara Poslovniku. Mi imamo pred sobom zakonski projekat koji je podnela Vlada i mi kao Zakonodavni Odbor imamo da izaberemo uži odbor-sekciju. Ta sekcija ima da prouči ceo predlog i podnese referat Zakonodavnom Odboru i tek onda ima da se povede reč da li ovaj zakon spada u nadležnost Zakonodavnog Odbora. Kao što ste čuli mišljenja drugih članova Odbora, dozvolite da i ja kažem svoje mišljenje za sebe. Mi nismo još pročitali zakonski predlog, i pošto ga nismo pročitali, mi ne možemo da kažemo da mi nismo nadležni da ga rešimo. Mi nećemo da biramo sekciju za ovaj predlog o neposrednoj porezi, nego hoćemo prosto da ga odbacimo ne proučivši predlog i nemajući tačno saznanje o čemu je reč: da li njega ima da radi Zakonodavni Odbor ili ne. Mi bismo svoju dužnost povredili ako bismo tako postupili. Mi smo dužni prvo da izaberemo sekciju i ona će podneti referat, i tek onka ako mi nalazimo po referatu sekcije da taj zakon ne spada u nadležnost Zakonodavnog Odbora, onda ćemo i mi imati pravo i dužnost da kažemo svoje mišljenje. Mi, dakle, nemamo prava da sad o tome rešavamo, nego kad sekcija učini svoje. Zato sam ja protiv ovoga da se to rešava.

Predsednik M. Trifunović: Gospodo, diskusija je završena, Vi znate da juče Zakonodavni Odbor nije hteo pristupiti biranju pododbora-sekcije za zakonski predlog o neposrednoj porezi, dok ne čuje prvo izjavu Vlade. Zato je današnja sednica — ja to moram da ponovim, — sazvanja da dodje nadležni Ministar koji će u ime Vlade dati izjavu. Vi ste tu izjavu čuli. Sad su dva mišljenja podneta: Jedno je predlog Vladin da ovaj zakonski projekat dolazi u okvir rada Zakonodavnog Odbora, a druga gospoda misle da pretresanje ovog zakonskog predloga ne dolazi u

okvir rada Zakonodavnog Odbora. Tu je razmimoilaženje. Sad su se čula mišljenja „za“ i „protiv“. Je li voljan Zakonodavni Odbor da bira sekciju za ovaj zakonski predlog ili ne? Ja ću to staviti na glasanje. Gospoda koja su za to da se sekcija bira neka izvole sedeti, a koja su protiv neka izvole ustati (Manjina ustaje) Gospodo, manjina je ustala.

Sad imamo da pristupimo izboru pododbora ovoga zakonskog projekta o neposrednoj porezi. Molim vas, gospodo, koliko želite da bude članova? (Glasovi: 13 kao i juče!) Dajem 5 minuta odmora i molim gospodu poslanike da se sporazumeju o članovima.

(Nastaje odmor).

(Posle odmora).

Predsednik M. Trifunović: Nastavljamo sednicu, gospodo. Dopustite da vam pročitam spisak članova koji su izabrani u pododbor za proučavanje predloga zakona o neporednim porezama. Izabrana su ova gospoda: Dr. Vojislav Veljković, Dr. Slavko Sećerov, Dr. Hinko Krizman, Žika Tajić, Dr. Jovan Radonjić, Dr. Ninko Perić, Fehim Kurbegović, Janko Rajar, Nedeljko Divac, Andrija Gosar, D-r Ante Dulibić, Vojislav Lazić i Dr. Uroš Stajić.

Ja molim gospodu da se sastanu, konstituišu i da uzmu u rad ovaj zakonski predlog. Gospoda bi se mogla, ako hoćete, i sada odmah konstituisati. (Glasovi: Može!)

Sad bi-mo, gospodo, mogli, ako ceo Zakonodavni Odbor na to pristaje, da izberemo potpredsednika, na mesto g. Dr. Svetilava Popovića, koji je dao o-tavku. Da li ste voljni, gospodo, da sada izvršimo taj izbor? (Odziv: Voljni smo!) Dajem pauzu od dva-tri minuta, da bi se gospoda mogla sporazumeti o tome izboru.

(Po-le pauze).

D r. Slavko Sećerov: Ja predlažem za potprednika Zakonodavnog Odbora g. Jovana Magovčevića. (Jednoglasan odziv: Prima se!)

Predsednik M. Trifunović: Prima li Zakonodavni Odbor ovaj predlog g. Sećerova? (Prima.) Objavljujem da je g. Jovan Magovčević jednoglasno izabran za potpredsednika Zakonodavnog Odbora.

S time bismo, gospodo, današnju sednicu završili. Iduću sednicu ja ću, gospodo, zakazati, kad dobijemo posla za rad: kad dobijem izveštaj od jedne od ovih dveju Sekcija, koje imaju da prouče predlog zakona o činovnicima i predlog zakona o neposrednim porezama. Hoćete li da sada odredimo bar neki rok, do koga Sekcije imaju podneti svoj izveštaj, ili da to ostavimo prema prilikama. (Glasovi: — Za predlog zakona o porezama ne treba odredjivati rok!) Želeti bi bilo, gospodo, da izveštaj o predlogu zakona o činovnicima bude što je moguće pre gotov, a najdalje do 10. oktobra. (Čuje se: Biće dotle gotov!)

Današnju sednicu zaključujem.

Sednica je zaključena u 10 i po časova.